

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-16043/2023-ERU
Č. j. 16043-13/2023-ERU

V Ostravě dne 27. března 2024

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 23b odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-16043/2023-ERU a zahájeném dne 4. října 2023 z moci úřední podle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je

společnost **Energetické Aukce s.r.o. v likvidaci**,
se sídlem Bohdalecká 1460/8, Michle, 101 00 Praha 10, IČO: 038 37 319,

ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 5. ledna 2023 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), rozhodl

t a k t o :

I.

Obviněný z přestupku, společnost Energetické Aukce s.r.o. v likvidaci, se sídlem Bohdalecká 1460/8, Michle, 101 00 Praha 10, IČO: 038 37 319 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele**, kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající 2 dílčími útoky v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s ust. § 5a odst. 1 téhož zákona užil nekalou obchodní praktiku, když spotřebiteli paní [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], opomněl uvést podstatnou informaci, že spotřebitel je oprávněn uplatnit právo na odstoupení od smlouvy i jinou než písemnou formou, neboť

- v bodě 6 „Sdělení před uzavřením smlouvy pro zájemce v postavení spotřebitele o uzavření Rámcové smlouvy o poskytování služeb v oblasti optimalizace nákladů na pořízení energií“ ze dne [REDAKCE] uvedl, že „[p]oskytovatel tímto upozorňuje Odběratele, že v souladu se zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NOZ“) pokud byla tato smlouva uzavřena pomocí prostředků komunikace na dálku nebo pokud byla tato smlouva uzavřena mimo prostory obvyklé k podnikání Poskytovatele, může Odběratel od této smlouvy písemně odstoupit bez udání důvodu a bez jakékoliv sankce ve lhůtě do 14 dnů od jejího uzavření. Lhůta k uplatnění práva na odstoupení je zachována, pokud bylo odstoupení od této smlouvy písemně odesláno Poskytovateli před uplynutím lhůty pro odstoupení. Právo na odstoupení je nutné uplatnit u Poskytovatele na adrese Bohdalecká 1460/8, 101 00 Praha 10 – Michle.“, a
- v „Příhlášece k energetické soutěži/Rámcové smlouvě o poskytování služeb v oblasti optimalizace nákladů na pořízení energií“ ze dne [REDAKCE] uvedl, že „[p]oskytovatel tímto upozorňuje Odběratele, že v souladu se zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NOZ“) pokud byla tato smlouva uzavřena pomocí prostředků komunikace na dálku nebo pokud byla tato smlouva uzavřena mimo prostory obvyklé k podnikání Poskytovatele, může Odběratel, je-li spotřebitelem ve smyslu NOZ od této smlouvy písemně odstoupit bez udání důvodu a bez jakékoliv sankce ve lhůtě do 14 dnů od jejího uzavření. Lhůta k uplatnění práva na odstoupení je zachována, pokud bylo odstoupení od této smlouvy písemně odesláno Poskytovateli

před uplynutím lhůty pro odstoupení. Právo na odstoupení je nutné uplatnit u Poskytovatele na adrese Na Pakráci 1724/129, 140 00 Praha 4 - Nusle.“,

čímž mohl způsobit, že spotřebitel při zvážení nezbytně vynaložených nákladů a času a také rozporu v adresách pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy učinil rozhodnutí, že neuplatní právo na odstoupení od smlouvy, když zdánlivě jediným možným způsobem odstoupení od smlouvy sejevila písemnost zasláná na adresu účastníka řízení.

II.

Podle ust. § 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele se účastníkovi řízení za spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ukládá **pokuta ve výši**

40 000 Kč (slovy: čtyřicet tisíc korun českých),

kteřá je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 09924.

III.

Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky**

1 000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 09924.

O d ů v o d n ě n í

I. Zjištění předcházející správnímu řízení

- [1] Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly České obchodní inspekce, Inspektorátu Středočeského a Hlavního města Prahy (dále také jen „Česká obchodní inspekce“) vedené pod sp. zn. [REDAKCE], z nichž mj. vyplynulo, že se účastník řízení mohl dopustit porušení zákazu užití nekalých obchodních praktik podle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele.
- [2] Výsledky provedené kontroly jsou uvedeny v Protokolu o kontrole ze dne [REDAKCE], identifikační kód [REDAKCE], který byl účastníkovi řízení Českou obchodní inspekcí doručen dne 16. března 2022. Účastník řízení proti kontrolnímu zjištění podal dne 31. března 2022 námitky, které Česká obchodní inspekce vyřídila (zamítla) dne 7. dubna 2022, o čemž byl účastník řízení dne 13. dubna 2022 informován.
- [3] Usnesením ze dne 16. ledna 2023, č. j. [REDAKCE] Česká obchodní inspekce rozhodla, že zjištění z kontroly účastníka řízení vedené pod sp. zn. [REDAKCE] předává Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „správní orgán“ nebo „Úřad“), neboť není věcně příslušná k projednání přestupků. O uvedeném téhož dne informovala i účastníka řízení.

II. Průběh správního řízení

- [4] Po vyhodnocení všech zjištěných skutečností Úřad, na který v daném případě ke dni 1. října 2022 přešla zákonem č. 362/2021 Sb. věcná příslušnost vedení řízení o přestupcích, zahájil podle ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení správní řízení sp. zn. OSR-16043/2023-ERU z moci úřední. Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 4. října 2023, č. j. 16043-3/2023-ERU, bylo účastníkovi řízení doručeno téhož dne. Prostřednictvím oznámení

o zahájení správního řízení byl účastník řízení současně poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv.

- [5] Dne 18. října 2023 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení k předmětu řízení. Námitky zde uvedené budou vypořádány v příslušné části tohoto rozhodnutí.
- [6] V návaznosti na vyjádření účastníka řízení požádal správní orgán Ústřední inspektorát České obchodní inspekce o součinnost týkající se zaslání rozhodnutí ve věci účastníka řízení. Požadované bylo správnímu orgánu zasláno (založeno pod č. j. 16043-7/2023-ERU a č. j. 16043-10/2023-ERU).
- [7] Oznámením o změně právní kvalifikace a upřesnění předmětu řízení a vyrozuměním o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry ze dne 5. března 2024, č. j. 16043-11/2023-ERU, které bylo účastníku řízení doručeno následující den, vyrozuměl správní orgán účastníka řízení o změně právní kvalifikace a s tím souvisejícím upřesněním předmětu řízení a také o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Účastník řízení doložil správnímu orgánu své majetkové poměry dne 13. března 2024.
- [8] Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následně vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona. Správní orgán proto přistoupil k vydání tohoto rozhodnutí.

III. Popis skutkového stavu

- [9] Účastník řízení uzavřel s paní [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (dále jen „zákazník“), dne [REDAKCE] „Příhlášku k energetické soutěži/Rámcová smlouva o poskytování služeb v oblasti optimalizace nákladů na pořízení energií“ (dále jen „Příhláška k energetické soutěži“). Zákazník byl nejprve telefonicky kontaktován obchodním zástupcem účastníka řízení a následně jej obchodní zástupce navštívil pravděpodobně v místě jeho bydliště, kde byla Příhláška k energetické soutěži uzavřena.
- [10] V Příhlášce k energetické soutěži se účastník řízení zavázal zajistit pro zákazníka výběr dodavatelů a uzavření smluv s vybranými dodavateli jménem a na účet zákazníka, a to na dodávky energií do odběrného místa zákazníka, konkrétně do odběrného místa EAN [REDAKCE] (dále jen „Odběrné místo“), s tím, že cena elektřiny nebude vyšší než [REDAKCE] Kč/MWh bez DPH.
- [11] V Příhlášce k energetické soutěži je mj. uvedeno, že „[p]oskytovatel tímto upozorňuje Odběratele, že v souladu se zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NOZ“) pokud byla tato smlouva uzavřena pomocí prostředků komunikace na dálku nebo pokud byla tato smlouva uzavřena mimo prostory obvyklé k podnikání Poskytovatele, může Odběratel, je-li spotřebitelem ve smyslu NOZ od této smlouvy písemně odstoupit bez udání důvodu a bez jakékoliv sankce ve lhůtě do 14 dnů od jejího uzavření. Lhůta k uplatnění práva na odstoupení je zachována, pokud bylo odstoupení od této smlouvy písemně odesláno Poskytovateli před uplynutím lhůty pro odstoupení. Právo na odstoupení je nutné uplatnit u Poskytovatele na adrese Na Pakráci 1724/129, 140 00 Praha 4 - Nusle.“
- [12] Zákazník dne [REDAKCE] potvrdil také svým podpisem účastníku řízení „Sdělení před uzavřením smlouvy pro zájemce v postavení spotřebitele o uzavření Rámcové smlouvy o poskytování služeb v oblasti optimalizace nákladů na pořízení energií“ (dále jen „Sdělení před uzavřením smlouvy“). V bodě 6 tohoto dokumentu je uvedeno, že „[p]oskytovatel tímto upozorňuje Odběratele, že v souladu se zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NOZ“) pokud byla tato smlouva uzavřena pomocí prostředků komunikace na dálku nebo pokud byla tato smlouva uzavřena

mimo prostory obvyklé k podnikání Poskytovatele, může Odběratel od této smlouvy písemně odstoupit bez udání důvodu a bez jakékoliv sankce ve lhůtě do 14 dnů od jejího uzavření. Lhůta k uplatnění práva na odstoupení je zachována, pokud bylo odstoupení od této smlouvy písemně odesláno Poskytovateli před uplynutím lhůty pro odstoupení. Právo na odstoupení je nutné uplatnit u Poskytovatele na adrese Bohdalecká 1460/8, 101 00 Praha 10 – Michle.“

- [13] Zákazník také udělil téhož dne účastníku řízení „Plnou moc pro úkony spojené s procesem optimalizace v oblasti dodávek elektrické energie/zemního plynu“, na základě které byl účastník řízení oprávněn vykonávat veškeré právní úkony a právní jednání související s procesem volby a změny dodavatele energetických komodit ve spojitosti s Odběrným místem.
- [14] Účastník řízení předložil České obchodní inspekci listinu označenou jako „Pozvánka - výběrové řízení č. [REDACTED]“, která se měla týkat mj. i dodávek elektřiny do Odběrného místa zákazníka a kterou zanesl dne 29. a 30. října 2020 osmi dodavatelům energií e-mailem. Svou nabídku zaslali dva kontaktovaní dodavatelé, a to společnost Energie2, a.s., se sídlem Praha 6 - Veleslavín, Křenova 438/7, PSČ 162 00, IČO: 288 74 773, a společnost Utylis Energie s.r.o., se sídlem Jihovýchodní V 913/7, Záběhllice, 141 00 Praha 4, IČO: 241 21 975. Uvedené výběrové řízení vyhrála společnost Utylis Energie s.r.o., což jí účastník řízení oznámil dne 3. listopadu 2020 e-mailem.
- [15] Dopisem ze dne 10. listopadu 2020 oznámil účastník řízení zákazníkovi výsledky energetické soutěže. Sdělil mu, že se mu povedlo zajistit ekonomicky výhodné ceny pro první rok dodávek a následně dle ceníku „Trend Plus“, kdy dodávky elektřiny do Odběrného místa zajistí společnost Utylis Energie s.r.o. za cenu [REDACTED] Kč/MWh bez DPH ve vysokém tarifu. Účastník řízení také zákazníkovi sdělil, že v nejbližších dnech bude na základě plné moci uzavřena smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny s novým dodavatelem a dodávky budou zahájeny v návaznosti na výpovědní dobu u stávajícího dodavatele zákazníka.
- [16] Dne 30. listopadu 2020 uzavřel zákazník prostřednictvím účastníka řízení „Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny č. [REDACTED]“ se společností Utylis Energie s.r.o.
- [17] Dne 26. srpna 2021 doručil zákazník účastníku řízení výpověď Přihlášky k energetické soutěži, včetně plné moci. Účastník řízení jeho požadavek akceptoval s tím, že po uplynutí výpovědní doby (tj. 6 měsíců od prvního dne v měsíci, který následuje po měsíci, v němž byla druhé smluvní straně výpověď doručena) Přihláška k energetické soutěži i plná moc skončí, tj. dne 28. února 2022.
- [18] Účastník řízení dne 23. února 2022 České obchodní inspekci sdělil, že je mu známo, že dodávky elektřiny do Odběrného místa nebyly společností Utylis Energie s.r.o. zahájeny a že smlouva byla zrušena bez jakýchkoliv sankcí.
- [19] Zákazník v podání ze dne 29. října 2021 České obchodní inspekci situaci při podpisu Přihlášky k energetické soutěži popsal tak, že se stal obětí konkurenčního boje dodavatelů elektřiny. V roce 2020 jej navštívily dvě ženy, které pracovaly pro účastníka řízení, ale představily se jako „pracovnice společnosti Bohemia Energy“, která byla v té době dodavatelem elektřiny zákazníka, s tím, že zákazník byl vybrán jako vhodný klient pro účast v energetické soutěži, která zajistí, že bude mít po celou dobu aukce levnou energii. Jelikož ženy byly velmi přesvědčivé, zákazník na nabídku přistoupil, netušil ovšem, že Přihláška k energetické soutěži má jiný než tvrzený obsah, že se k původnímu dodavateli již nevrátí a že akce bude trvat pět let.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

- [20] Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.
- [21] Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachatelé lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.
- [22] Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a zákon o ochraně spotřebitele. Oba jmenované zákony byly v mezidobí od spáchání vytýkaného jednání novelizovány.
- [23] S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal aplikovatelná ustanovení zákonů s jejich novelizovaným zněním a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, taktéž jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku (vložením nových skutkových podstat přestupků došlo pouze k přečíslování odstavce užívaného pro ukládání pokuty podle zákona o ochraně spotřebitele). Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákonů pozdějších a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo jednání spácháno.

IV. II. Obecný právní rámec

- [24] Přestupku ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.
- [25] Podle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.
- [26] Podle ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele se nekalou obchodní praktikou rozumí zejména klamavé konání podle ust. § 5 téhož zákona nebo klamavé opomenutí podle ust. § 5a téhož zákona a agresivní obchodní praktika podle ust. § 5b téhož zákona. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 téhož zákona.
- [27] Podle ust. § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele se obchodní praktika považuje za klamavou, pokud ve svých věcných souvislostech a s přihlédnutím ke všem jejím rysům, okolnostem a omezením sdělovacího prostředku opomenou uvést podstatné informace, které v dané souvislosti spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí ohledně koupě, čímž způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně této koupě, které by jinak neučinil.
- [28] Z výkladu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele, který se dopustil jednání (tj. užití nekalé obchodní praktiky), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (tj. výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).
- [29] Podle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

- [30] Podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.
- [31] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praktiky) musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázaná dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praktika může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nespĺňuje kritéria žádná ze zakázaných praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázána podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní obchodní praktiku. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika napĺňuje znaky nekalé obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.
- [32] Závěry výše uvedené judikatury lze tedy obecně shrnout tak, že při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praktika napĺňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praktikách (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praktika v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praktika napĺňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách.

IV. III. Právní posouzení skutku

- [33] V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá mj. ve zprostředkování činnosti ve prospěch držitele licence a spotřebitele, a to v obstarání příležitosti k uzavření, změně nebo zrušení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny/plynu mezi držitelem licence a zákazníkem, jakož i provádění přípravných jednání a prací směřujících k uvedené činnosti. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči zákazníkovi vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele, když poskytoval zákazníkovi službu (energetickou soutěž) spočívající právě v obstarání příležitosti uzavřít smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny s držitelem licence.
- [34] V rámci správního řízení bylo dále zjištěno a prokázáno, že zákazník v rámci smluvního vztahu s účastníkem řízení vystupoval jako nepodnikající fyzická osoba, která nejednala v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Správní orgán takto usuzuje ze skutečnosti, že v Přihlášce k energetické soutěži ani v žádném navazujícím dokumentu není u zákazníka uvedeno obchodní jméno, IČO a sídlo, ale jméno, příjmení, datum narození a trvalé bydliště; ostatně formulářové listiny nepřipouští ani možnost vyplnění obchodního jména, IČO a sídla, když tato možnost zde není ani uvedena. Zákazník tak napĺňuje definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

- [35] Je zřejmé, že běžnou praxí účastníka řízení, resp. jeho obchodních zástupců, bylo sjednávání přihlášek k energetické soutěži mimo prostor obvyklý k podnikání účastníka řízení; Sdělení před uzavřením smlouvy a Přihláška k energetické soutěži (dále souhrnně také jako „smluvní dokumentace“) nebyly výjimkou. Uvedené ostatně vyplývá ze systému uzavírání smluv nastíněného účastníkem řízení ve vyjádření ze dne 23. února 2022, kdy nejprve zákazník telefonicky kontaktoval obchodní zástupce za účelem sjednání schůzky, následně je navštívil (pravděpodobně v místě bydliště, jak uvedl účastník řízení) za účelem sjednání přihlášky k energetické soutěži a následně účastník řízení provedl verifikační telefonický hovor, aby zkontroloval postup obchodního zástupce. Taktéž je uzavírání smluv mimo prostor obvyklý k podnikání způsobena textace smluvní dokumentace, která obsahuje i části týkající se právě uzavření smlouvy prostřednictvím prostředku komunikace na dálku či mimo prostor obvyklý k podnikání.
- [36] Podle ust. § 1828 odst. 1 zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. prosince 2020 (dále jen „občanský zákoník“), platí, že sjednává-li se smlouva mimo prostor obvyklý pro podnikatelské podnikání, poskytne podnikatel spotřebiteli písemně údaje podle ust. § 1811 odst. 2 a ust. § 1820 odst. 1 téhož zákona; v jiné textové podobě jen tehdy, pokud s tím spotřebitel souhlasí.
- [37] Podle ust. § 1820 odst. 1 písm. f) občanského zákoníku platí, že směřuje-li jednání stran k uzavření smlouvy a používá-li při něm podnikatel výhradně alespoň jeden komunikační prostředek, který umožňuje uzavřít smlouvu bez současné fyzické přítomnosti stran, nebo směřuje-li takové jednání k uzavření smlouvy mimo prostor obvyklý pro podnikatelské podnikání, sdělí podnikatel spotřebiteli v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy nebo před tím, než spotřebitel učiní závaznou nabídku, pokud lze využít práva na odstoupení od smlouvy, podmínky, lhůtu a postupy pro uplatnění tohoto práva, jakož i formulář pro odstoupení od smlouvy, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis (viz nařízení vlády č. 363/2013 Sb., o vzorovém poučení o právu na odstoupení od smluv uzavřených distančním způsobem nebo mimo obchodní prostory a vzorovém formuláři pro odstoupení od těchto smluv, v tehdy účinném znění).
- [38] Případy, kdy nelze odstoupit od smlouvy, jsou uvedeny v ust. § 1837 občanského zákoníku a případy, které jsou vyloučeny z působnosti zvláštní právní úpravy, pak v ust. § 1840 občanského zákoníku. Žádný z případů však není příhodný pro posuzovaný případ, a tedy zákazníkovi svědčilo právo odstoupit od smlouvy, s čímž souvisí i povinnost účastníka řízení poskytnout zákazníkovi řádné poučení ve smyslu ust. § 1820 odst. 1 písm. f) občanského zákoníku.
- [39] Podle ust. § 1829 občanského zákoníku má spotřebitel právo odstoupit od smlouvy ve lhůtě čtrnácti dnů. Lhůta běží ode dne uzavření smlouvy a jde-li o (i) kupní smlouvu, ode dne převzetí zboží, (ii) smlouvu, jejímž předmětem je několik druhů zboží nebo dodání několika částí, ode dne převzetí poslední dodávky zboží, nebo (iii) smlouvu, jejímž předmětem je pravidelná opakovaná dodávka zboží, ode dne převzetí první dodávky zboží. Nebyl-li spotřebitel poučen o právu odstoupit od smlouvy v souladu s ust. § 1820 odst. 1 písm. f) občanského zákoníku, může spotřebitel od smlouvy odstoupit do jednoho roku a čtrnácti dnů ode dne počátku běhu lhůty pro odstoupení. Jestliže však byl spotřebitel poučen o právu odstoupit od smlouvy v této lhůtě, běží čtrnáctidenní lhůta pro odstoupení ode dne, kdy spotřebitel poučení obdržel.
- [40] Zákon nestanovuje speciální formu pro uplatnění odstoupení od smlouvy, a tedy forma se bude řídit obecnými ustanoveními o právním jednání (viz ust. § 545 a násl. občanského zákoníku); zákon pouze stanovuje nutnost odstoupení oznámit druhé smluvní straně (viz ust. § 2003 občanského zákoníku).
- [41] Správní orgán v této souvislosti poukazuje také na ust. § 1812 odst. 2 občanského zákoníku, které stanovuje, že k ujednáním odchylovajícím se od ustanovení zákona stanovených k ochraně spotřebitele se nepřihlíží; to platí i v případě, že se spotřebitel vzdá zvláštního práva, které mu zákon poskytuje. Z uvedeného je tedy zřejmé, že si nelze ujednat, že je nutná písemná forma odstoupení od smlouvy, protože se jedná o ujednání odchylovající se od ustanovení stanovených k ochraně spotřebitele, neboť spotřebitel může toto právní jednání učinit v jakékoliv formě.

- [42] Je tedy pouze na spotřebiteli, aby si zvolil způsob, jakým uplatní odstoupení od smlouvy vůči prodávajícímu. Může se tak stát například při osobní návštěvě prodávajícího, nelze ani vyloučit, že tak spotřebitel učiní telefonicky; přičemž v těchto případech nese důkazní břemeno ohledně uplatnění práva odstoupit od smlouvy spotřebitel. Ač se může písemná forma odstoupení jevit jako preferovanější spotřebiteli, není možné spotřebitele omezovat ve způsobu, jakým bude odstoupení od smlouvy uplatňovat.
- [43] Uvedené jednoznačně také vyplývá ze směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2011/89/EU ze dne 25. října 2011, o právech spotřebitelů, konkrétně pak z jejího článku 11, který v bodu 1 stanovuje, že spotřebitel před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy informuje obchodníka o svém rozhodnutí odstoupit od smlouvy; k tomuto účelu může spotřebitel buď použít vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy, který je uveden v příloze uvedené směrnice, nebo učinit jakékoli jiné jednoznačné prohlášení o svém rozhodnutí odstoupit od smlouvy. V bodu 4 je pak uvedeno, že důkazní břemeno ohledně uplatnění práva odstoupit od smlouvy v souladu s tímto článkem nese spotřebitel.
- [44] Správní orgán uzavírá, že prodávající je povinen spotřebitele řádně (úplně) informovat o právu odstoupit od smlouvy uzavřené mimo prostor obvyklý k podnikání – konkrétně o podmínkách, lhůtách a postupech pro uplatnění tohoto práva (tedy o všech způsobech uplatnění tohoto práva, nikoliv zvolit pouze jeden, prodávajícím preferovaný, způsob uplatnění).
- [45] V rámci vedeného správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že ve Sdělení před uzavřením smlouvy a v Přihlášce k energetické soutěži účastník řízení uvedl, že je možné písemné odstoupení od Přihlášky k energetické soutěži, které je nutné uplatnit (písemně odeslat) dle Sdělení před uzavřením smlouvy na adrese „*Na Pakráci 1724/129, 140 00 Praha 4 – Nusle*“ (správní orgán má za to, že v textu je chyba a správně by se mělo jednat o „*Na Pankráci 1724/129*“) a dle Přihlášky k energetické soutěži na adrese „*Bohdalecká 1460/8, 101 00 Praha 10 – Michle*“.
- [46] Správní orgán podle závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, a ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, přistoupil k zjišťování, zda je výše popsaná obchodní praktika účastníka řízení (viz předchozí bod tohoto rozhodnutí) zakázaná podle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice o nekalých obchodních praktikách.
- [47] Nejprve správní orgán vyhodnocoval, zda obchodní praktika účastníka řízení nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele. Po prostudování nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele dospěl správní orgán k závěru, že nespĺňuje kritéria žádné z praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, a proto přistoupil k posuzování, zda se jedná o nekalou obchodní praktiku podle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku. Po prostudování nekalých obchodních praktik uvedených v ust. § 5 a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele dospěl správní orgán k závěru, že posuzovaná obchodní praktika nespĺňuje kritéria žádné z uvedených praktik. K posouzení obchodní praktiky jako klamavého opomenutí dle ust. § 5a zákona o ochraně spotřebitele uvádí správní orgán následující.
- [48] V daném případě účastník řízení ve smluvní dokumentaci užívá slovní spojení jako „*může od této smlouvy písemně odstoupit*“, „*pokud bylo odstoupení od této smlouvy písemně odesláno*“ nebo „*právo na odstoupení je nutné uplatnit na adrese*“.
- [49] Jak bylo výše uvedeno, spotřebitel může učinit jakékoli jednoznačné prohlášení o svém rozhodnutí odstoupit od smlouvy. Je tedy zjevné, že účastník řízení opomněl ve smluvní dokumentaci uvést zákazníkovi podstatné informace týkající se postupu pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy. Z formulací užitých účastníkem řízení nelze dovodit, že by ostatní způsoby odstoupení od smlouvy nebyly vyloučeny, neboť účastník řízení informoval zákazníka pouze o jedné možnosti, a to o písemném uplatnění na adrese uvedené účastníkem řízení. Je totiž potřeba vykládat význam užitých slov a slovních spojení tak, jak působí na běžného spotřebitele a jaký význam jim bude spotřebitel přikládat.

Spotřebiteli, kterému se dostane takto nesprávného (resp. neúplného) poučení, potencionálně hrozí, že svého zákonného práva nevyužije nebo jej využije jen v omezeném rozsahu.

- [50] Dále je nutno poukázat na to, že účastník řízení uvedl ve smluvní dokumentaci dvě rozdílné adresy, kde je nutné uplatnit právo na odstoupení od smlouvy. Adresa „*Na Pankráci 1724/129, 140 00 Praha 4 – Nusle*“ uvedená v Přihlášce k energetické soutěži je adresa sídla účastníka řízení, jež byla ve veřejném rejstříku zapsaná do 29. ledna 2020, a tedy ke dni 20. října 2020 již neaktuální adresa. Adresa „*Bohdalecká 1460/8, 101 00 Praha 10 – Michle*“ uvedená ve Sdělení před uzavřením smlouvy je adresa sídla účastníka řízení, jež je ve veřejném rejstříku zapsaná od 29. ledna 2020. Dle správního orgánu se jedná o důležitý údaj, když účastník řízení ve smluvních dokumentech hovoří pouze o písemném odstoupení uplatněném na uvedené adrese. Zákazník tak mohl být minimálně v nejistotě rozpornými informacemi o místu uplatnění práva na odstoupení od smlouvy.
- [51] Ve smyslu ust. § 5a zákona o ochraně spotřebitele je opomenutí prodávajícího klamavé v případě, že neuvede spotřebiteli podstatné informace. Při posouzení klamavosti opomenutí je rovněž třeba vzít v potaz věcné souvislosti obchodní praktiky, všechny její rysy, okolnosti a omezení sdělovacího prostředku.
- [52] Správní orgán je toho názoru, že opomenutí účastníka řízení uvést podstatné informace, tj. opomenutí uvést úplné poučení o právu odstoupit od smlouvy, je klamavé. Zákazník byl totiž v důsledku opomenutí účastníka řízení řádně jej poučit o právu na odstoupení od smlouvy uveden v omyl, že v případě chce-li od smlouvy odstoupit, musí tak učinit nutně písemně a odstoupení musí nutně uplatnit na adrese účastníka řízení, kdy však není zřejmé, na které adrese tak má učinit, když účastník řízení ve smluvní dokumentaci uvedl dvě rozdílné adresy. Tento nutný postup je ovšem pouze zdánlivě nutný, neboť je vyvolán právě neúplným poučením spotřebitele o postupu pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy, tedy opomenutím účastníka řízení řádně (úplně) zákazníka poučit.
- [53] Správní orgán má tak s ohledem na výše uvedené za to, že obchodní praktika účastníka řízení naplňuje znaky klamavého opomenutí ve smyslu ust. § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Nicméně se správní orgán musel vypořádat ještě s tím, zda tato obchodní praktika vedla nebo mohla vést zákazníka v postavení spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.
- [54] Rozhodnutím ohledně koupě se podle ust. § 2 odst. 1 písm. r) zákona o ochraně spotřebitele rozumí rozhodnutí spotřebitele o tom, zda, jak a za jakých podmínek výrobek nebo službu koupí, zda za ně zaplatí najednou nebo částečně, zda si je ponechá nebo neponechá nebo zda ve vztahu k nim uplatní právo vyplývající ze smlouvy, ať již se spotřebitel rozhodne jednat nebo zdržet se jednání. Tato definice umožňuje velmi široký výklad pojmu „rozhodnutí spotřebitele ohledně koupě“ a zahrnuje jakékoli rozhodnutí, které spotřebitel může v rámci obchodní transakce učinit. Spotřebitel tedy nečiní rozhodnutí ohledně koupě jen v okamžiku, kdy se rozhoduje, zda s prodávajícím uzavře smlouvu nebo nikoliv, ale jsou sem zahrnuta i rozhodnutí učiněná v průběhu trvání smluvního vztahu, tedy i rozhodnutí, zda spotřebitel využije svého práva odstoupit od smlouvy nebo nikoliv.
- [55] V daném případě má správní orgán za to, že předmětná obchodní praktika mohla vést zákazníka k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil (konkrétně k rozhodnutí, zda uplatní právo vyplývající ze smlouvy, tedy právo odstoupit od smlouvy), neboť spotřebitel byl s ohledem na formulace uvedené již ve smluvní dokumentaci postaven před to, že zdánlivě jediným možným způsobem odstoupení od smlouvy je písemnost zasláná na adresu účastníka řízení, kdy navíc adresa účastníka řízení nutná k uplatnění práva není stanovena jednoznačně. Písemnost zasláná na adresu účastníka řízení také s sebou nese i určité finanční náklady a čas, což může v souhrnu spotřebitele vést k tomu, že se takového jednání zdrží a své právo na odstoupení od smlouvy neuplatní.
- [56] Správní orgán tak konstatuje, že výše popsaná obchodní praktika účastníka řízení naplňuje všechny znaky klamavého opomenutí ve smyslu ust. § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Ve smyslu ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele je klamavé opomenutí podle ust. § 5a téhož zákona nekalou obchodní praktikou. Ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele stanovuje, že užívání nekalé

obchodní praktiky před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí se zakazuje. Pro úplnost správní orgán konstatuje, že nekalá obchodní praktika byla v posuzovaném případě použita v průběhu rozhodování ohledně koupě, jak ostatně vyplývá z výše uvedeného (viz předchozí bod tohoto rozhodnutí).

- [57] Správní orgán má tak za zjištěné a prokázané, že účastník řízení jakožto prodávající v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele užil nekalou obchodní praktiku (konkrétně klamavé opomenutí ve smyslu ust. § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s ust. § 4 odst. 3 téhož zákona), když zákazníkovi opomněl uvést podstatnou informaci, že je oprávněn uplatnit právo na odstoupení od smlouvy i jinou než písemnou formou, neboť (i) ve Sdělení před uzavřením smlouvy účastník řízení uvedl, že zákazník může od smlouvy odstoupit písemně, kdy právo na odstoupení je nutné uplatnit (písemně odeslat) na adrese Bohdalecká 1460/8, 101 00 Praha 10 – Michle, a (ii) v Přihlášce k energetické soutěži uvedl, že zákazník může od smlouvy odstoupit písemně, kdy právo na odstoupení je nutné uplatnit (písemně odeslat) na adrese Na Pankráci 1724/129, 140 00 Praha 4 - Nusle, čímž mohl účastník řízení způsobit, že zákazník při zvážení nezbytně vynaložených nákladů a času a také rozporu v adresách pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy učinil rozhodnutí, že neuplatní právo na odstoupení od smlouvy, když zdánlivě jediným možným způsobem odstoupení od smlouvy se jevila písemnost zasláná na adresu účastníka řízení.

IV. IV. Formální a materiální stránka přestupku

- [58] Správní orgán má na základě výše uvedených skutečností za prokázané, že jednáním účastníka řízení byla naplněna formální stránka pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, když účastník řízení jakožto prodávající vůči zákazníkovi porušil dvěma dílčími útoky zákaz používání nekalých obchodních praktik stanovený v ust. § 4 odst. 4 téhož zákona.
- [59] K právní kvalifikaci jednání účastníka řízení jako pokračujícího přestupku správní orgán uvádí, že na posouzení odpovědnosti za přestupky se užije definice obsažená v ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve kterém se uvádí, že pokračováním v přestupku se rozumí takové jednání, jehož (i) jednotlivé dílčí útoky (ii) vedené jednotným záměrem (iii) naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, (iv) jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.
- [60] Správní orgán konstatuje, že všechny podmínky pokračování v přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele má za kumulativně splněné, když (i) se jedná o 2 dílčí útoky (uvedení neúplné informace týkající se uplatnění práva na odstoupení od smlouvy ve dvou různých dokumentech), (ii) tyto dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem (ve snaze, aby zákazník případné odstoupení od smlouvy podal prostřednictvím písemnosti adresované do sídla účastníka řízení), (iii) dílčí útoky naplňují stejnou skutkovou podstatu přestupku, tj. přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, (iv) dílčí útoky byly provedeny stejným způsobem (tj. uvedením neúplné informace týkající se způsobu uplatnění práva na odstoupení od smlouvy), jsou spojeny blízkou souvislostí časovou (učiněny v téže den, tj. dne [REDACTED]), jakož i souvislostí v předmětu útoku (vůči veřejnému zájmu na ochraně práv spotřebitelů).
- [61] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty přestupku, pokud zároveň není jednáním společensky škodlivým. Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka přestupku a jednání musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným

jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. V této souvislosti se správní orgán zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaného přestupku.

- [62] Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.
- [63] Co se týče materiální stránky přestupku, tak v daném případě společenská škodlivost spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitelů (zákazníka), neboť účastník řízení požadavkem uplatnění práva na odstoupení od smlouvy v písemné formě adresované do sídla účastníka řízení nepřiměřeným způsobem ztížil uplatnění tohoto práva zákazníkovi a také mu výrazným způsobem omezil volnost rozhodnutí, v jaké formě odstoupení od smlouvy uplatní, když právní předpisy toto nechávají na uvážení zákazníka se všemi důsledky z toho plynoucími (zejména důkazní břemeno).
- [64] Kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. Nekalé obchodní praktiky totiž významným způsobem poškozují spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže.
- [65] S ohledem na výše uvedené tak správní orgán uzavírá, že uvedené jednání účastníka řízení vůči zákazníkovi dosahuje vyšší míry společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti, než je míra nižší než nepatrná, a proto je nutné konstatovat, že je naplněna také materiální stránka pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

IV. V. Odpovědnost za přestupek

- [66] Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.
- [67] Charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele a nepoškodil tak zájmy chráněné tímto zákonem.
- [68] Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, ani z tvrzení účastníka řízení nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytýkaného přestupku. Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele a je za něj také odpovědný.

IV. VI. Námitky účastníka řízení a jejich vypořádání

- [69] V podání ze dne 30. března 2022 označeném jako „Námitky proti kontrolním zjištěním v protokolu o kontrole identifikační kód [REDAKCE] ze dne [REDAKCE]“ a adresovaném České obchodní inspekci účastník řízení ve vztahu k předmětu tohoto správního řízení uvedl, že má za to, že písemná forma odstoupení od smlouvy je v zájmu obou smluvních stran, když zvyšuje jejich právní jistotu, a to zejména z hlediska důkazního, přičemž písemná forma by byla dodržena jak dopisem odeslaným prostřednictvím provozovatele poštovních služeb či kurýrem, tak i v případě e-mailové či faxové zprávy či zprávy zaslané datovou schránkou. Sjednání písemné formy pro odstoupení od smlouvy hodnotí účastník řízení s odkazem na komentář k ust. § 1820 odst. 1 písm. f) občanského zákoníku jako

pro spotřebitele příznivější smluvní úpravu, neboť v případě použití jiné než písemné formy by byl spotřebitel v mnohem horší důkazní pozici než v případě užití písemné formy.

- [70] Co se týče námitky, že písemná forma je výhodnější pro spotřebitele, tak zde je nutno říci, že je na spotřebiteli, aby si sám vybral, jaká forma odstoupení je pro něho s přihlédnutím k jeho aktuální individuální situaci nejvýhodnější. Je nutné si uvědomit, že odstoupení od smlouvy ve formě dopisu sice může být výhodnější z důkazního hlediska, ale zároveň je náročnější na provedení - je zapotřebí sepsat dopis, odnést ho na poštu, zaplatit poštovné, což s sebou nese nároky jak časové, tak finanční, a hrozí zde riziko, že tato podmínka spotřebitele buď úplně odradí, nebo mu zkomplikuje jeho provedení natolik, že dopis nestihne odeslat včas. Oproti tomu jiné formy odstoupení jsou ve většině rychlejší a méně náročné na čas i finance. Nelze tedy spotřebitele nad rámec zákona omezovat a diktovat mu, v jaké formě má odstoupení učinit, když on si může sám zvolit, jaká forma je pro něho v aktuální situaci nejvýhodnější.
- [71] Správní orgán dále nesouhlasí, že by se jednalo o odchylku od zákonné úpravy ve prospěch spotřebitele, když ten si podle zákona může zvolit, jakou formu uzná za vhodnou, přičemž účastníkem řízení byl omezován pouze na formu dopisu zaslaného poštou. Jedná se tedy jednoznačně o podmínku v neprospěch spotřebitele, která je zároveň způsobilá podstatným způsobem ovlivnit jeho rozhodnutí ohledně koupě v tom smyslu, že by si v domnění, že je nutno za účelem účinného odstoupení zaslat účastníku řízení dopis, mohl své jednání v krajním případě i rozmyslet, například z důvodu, že to již nelze stihnout v zákonné lhůtě. Je nutno si uvědomit, že lhůta 14 dnů od uzavření smlouvy není příliš dlouhá, a spotřebitel se leckdy poté, co vše náležitě uváží, případně se poradí s přáteli, odborníky apod., neboť se nepochybně jedná o problematiku složitou, ocitá v časové tísní, aby uplatnění práva na odstoupení od smlouvy stihl.
- [72] Správní orgán konstatuje, že ze smluvní dokumentace nevyplývá, že by jiný než uváděný způsob (tj. písemnost zaslaná na adresu sídla) byl účastníkem řízení akceptován, jak se snaží účastník řízení nyní tvrdit. Nad to je nutné i konstatovat, že ve smluvní dokumentaci nejsou ani uvedeny kontakty pro odstoupení od smlouvy e-mailem či faxem. Spotřebitel, který si předmětnou část smluvní dokumentace přečte, nemůže nabýt jiného přesvědčení než, že od smlouvy lze odstoupit pouze formou písemnosti (dopisu) zaslané na uvedenou adresu, kdy ještě není zcela zřejmé, na kterou z uvedených adres má být písemnost skutečně zaslána.
- [73] Účastník řízení dále uvedl, že se nemůže jednat o neúplné informace, když ust. § 1829 a násl. občanského zákoníku [ani ust. § 1820 odst. 1 písm. f) občanského zákoníku] určuje pouze podmínky, lhůtu a postupy pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy. Pokud by se i přesto mělo jednat o odchýlení se od některého z ustanovení občanského zákoníku, tak účastník řízení poukázal na to, že toto sankcionuje přímo občanský zákoník (viz ust. § 1812 odst. 2, ust. § 1815 či ust. § 1829 odst. 2 občanského zákoníku). Nadto posouzení otázky, zda uvedení písemné formy pro odstoupení od smlouvy je či není v rozporu s občanským zákoníkem, dle účastníka řízení vybočuje z pravomoci České obchodní inspekce (resp. i z pravomoci Úřadu).
- [74] K uvedenému správní orgán uvádí, že občanský zákoník řeší pouze soukromoprávní důsledky, nicméně pochybení účastníka řízení má přesah až do veřejného práva. Správní orgán posuzuje obsah smluvní dokumentace z hlediska informačního, přičemž povinnost řádně poskytnout spotřebiteli všechny podstatné údaje je zakotvena i v zákoně o ochraně spotřebitele, který je v dozorové pravomoci jak České obchodní inspekci, tak Úřadu (viz ust. § 23 a násl. zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů).
- [75] Účastník řízení dále konstatoval (ovšem nijak blíže neodůvodnil), že jeho jednání není v rozporu s požadavky odborné péče, nenarušuje a ani není způsobilé podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele ve vztahu k poskytované službě a informace není způsobilá vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Poukázal také na to, že ani v protokolu o kontrole není toto nijak blíže odůvodněno.

- [76] Správní orgán konstatuje, že náležitosti protokolu o kontrole jsou stanoveny v ust. § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, kdy jednou z náležitostí je kontrolní zjištění obsahující zjištěný stav věci s uvedením nedostatků a označení právních předpisů, které byly porušeny, včetně uvedení podkladů, z kterých tato kontrolní zjištění vycházejí. Tedy v protokolu o kontrole má být uvedeno pouze označení právních předpisů, které byly porušeny, nikoliv právní posouzení věci. Správní orgán proto shledává, že kontrolní zjištění jsou v Protokolu o kontrole ze dne [redacted] identifikační kód [redacted], popsány v souladu s ust. § 12 odst. 1 písm. h) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů; právní posouzení věci se nachází pak v tomto rozhodnutí.
- [77] Účastník řízení ve vyjádření ze dne 17. října 2023, adresovaném Úřadu, uvedl, že setrvává na svých námitkách proti kontrolnímu zjištění. Nadto účastník řízení poukázal na rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 14. září 2020, sp. zn. [redacted], č. j. [redacted] kterým byl uznán vinným z totožného přestupku a byla mu uložena pokuta ve výši 600 000 Kč; odkázal na něj a označil ho za důkaz. Sankce stanovená rozhodnutím byla podle účastníka řízení likvidační. Dále účastník řízení vyjádřil přesvědčení, že takto vysoká pokuta byla zvolena i s ohledem na to, že předmětná dokumentace byla účastníkem řízení využívána plošně (pro všechny spotřebitele) a že Česká obchodní inspekce předpokládala, že byla použita i vůči dalším spotřebitelům. Účastník řízení má tedy za to, že za své jednání již byl potrestán (byť nyní se jedná o smlouvu s jiným spotřebitelem), a uložení další pokuty by bylo porušením zásady *ne bis in idem*. Pro případ, že by se správní orgán neztotožnil s argumentací ohledně dvojího přičítání, účastník řízení poukázal na nutnost zohlednit předchozí trest a požádal o uložení pokuty v symbolické výši se zohledněním předchozího potrestání, pohnutkám účastníka řízení (účastník řízení totiž uvedl, že byl veden pouze úmyslem chránit vyváženým způsobem oprávněné zájmy smluvních stran a že v žádném případě nechtěl poškodit spotřebitele) a jeho složité a specifické právní situace z hlediska zákona o ochraně spotřebitele.
- [78] Na základě vyjádření účastníka řízení požádal správní orgán Ústřední Inspektorát České obchodní inspekce o pravomocná rozhodnutí týkající se účastníka řízení. Ústřední Inspektorát České obchodní inspekce zaslal správnímu orgánu tato rozhodnutí, k nimž správní orgán dále přihlédně při ukládání správního trestu:
- rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu Středočeského a Hlavního města Prahy ze dne 10. července 2020, č. j. [redacted] ve znění rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 14. září 2020, č. j. [redacted] které nabylo právní moci dne 15. září 2020,
  - rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu Středočeského a Hlavního města Prahy ze dne 6. dubna 2022, č. j. [redacted], ve znění rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 17. června 2022, č. j. [redacted], které nabylo právní moci dne 21. června 2022, a
  - rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu Středočeského a Hlavního města Prahy ze dne 26. května 2022, č. j. [redacted], ve znění rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 29. června 2022, č. j. [redacted] které nabylo právní moci dne 29. června 2022.
- [79] Správní orgán nesdílí názor účastníka řízení, že by pokuta uložená rozhodnutím Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 14. září 2020, č. j. [redacted] ve výši 600 000 Kč byla stanovena i s ohledem na to, že předmětná dokumentace byla účastníkem řízení využívána plošně (pro všechny spotřebitele), neboť toto nevyplývá z uvedeného rozhodnutí. Důvody, pro které byla uložena pokuta v takovéto výši, jsou uvedeny v odůvodnění předmětného rozhodnutí.
- [80] Z uvedeného je tak zřejmé, že nedošlo k porušení zásady *ne bis in idem*, neboť účastník řízení není trestán dvakrát za týž skutek; za skutek, který je předmětem tohoto správního řízení, nebyl ještě trestán. Co se týče správního trestu, tak ten bude blíže odůvodněn v následující části tohoto rozhodnutí.

V. Uložení správního trestu

- [81] Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přešupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.
- [82] Jelikož energetický zákon ani zákon o ochraně spotřebitele neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaných skutků účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení do úvahy pouze napomenutí či pokuta. Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru Úřadu ve vztahu ke spáchanému přestupku přiléhavý, zejména s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.
- [83] V projednávaném případě není možné aplikovat institut upuštění od správního trestu podle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, a to vzhledem k povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům a rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.
- [84] Správní orgán s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správního trest ve formě pokuty.
- [85] Podle ust. § 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele lze za přešupek podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) téhož zákona uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč.
- [86] Při stanovení konkrétní výměry pokuty přihlédl správní orgán ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.
- [87] Správní orgán s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky považuje popsanou nekalou obchodní praktiku za závažnou. Účastník řízení poskytl zákazníkovi velmi zavádějící informace o postupu pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy, čímž mohl způsobit, že spotřebitel při zvážení nezbytně vynaložených nákladů a času a také rozporu v adresách pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy mohl učinit rozhodnutí, že neuplatní právo na odstoupení od smlouvy, když zdánlivě jediným možným způsobem odstoupení od smlouvy se jevila písemnost zasláná na adresu účastníka řízení. Blíže se k důvodům správní orgán vyjádřil již v bodech [70] až [72] tohoto rozhodnutí.
- [88] Ve smyslu ust. § 38 písm. d) zákona o odpovědnosti za přestupky hodnotí správní orgán jako skutečnost snižující závažnost přestupku to, že tvrzeným úmyslem účastníka řízení nebylo poškodit spotřebitele, ale chránit oprávněné zájmy smluvních stran, ač v rozporu s právními předpisy. K uvedenému takto správní orgán přihlíží proto, že v průběhu správního řízení nebyl prokázán opak.
- [89] Jako skutečnost pouze mírně zvyšující závažnost přestupku hodnotí správní orgán ve smyslu ust. § 38 písm. g) zákona o odpovědnosti za přestupky to, že pokračující přešupek byl spáchán jen dvěma dílčími útoky, tedy tím nejmenším počtem dílčích útoků, kterým může být pokračující přešupek spáchán.
- [90] Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností.
- [91] Správní orgán jako přitěžující okolnost podle ust. § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky hodnotí skutečnost, že účastník řízení se vytýkaného přestupku dopustil opakovaně. Rozhodnutím České obchodní inspekce, Inspektorátu Středočeského a Hlavního města Prahy ze dne

10. července 2020, č. j. [REDAKCE], ve znění rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 14. září 2020, č. j. [REDAKCE] které nabylo právní moci dne 15. září 2020, byla účastníku řízení uložena úhrnná pokuta ve výši 600 000 Kč mj. i za přestupek podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 15. července 2019, kterého se účastník řízení dopustil dne 14. srpna 2018, dne 14. září 2018, dne 19. září 2018 a dne 26. listopadu 2018 též jednáním, které je předmětem tohoto správního řízení, ovšem vůči jiným spotřebitelům. Správní orgán je toho názoru, že účastník řízení měl dostatečný časový prostor pro úpravu své smluvní dokumentace, když již díky těmto rozhodnutím musel vědět, že jím užívané formulace jsou v rozporu s právními předpisy.

- [92] Správnímu orgánu je dále známo, že účastník řízení byl uznán vinným mj. ze spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění, a to (i) rozhodnutím České obchodní inspekce, Inspektorátu Středočeského a Hlavního města Prahy ze dne 6. dubna 2022, č. j. [REDAKCE], ve znění rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 17. června 2022, č. j. [REDAKCE], které nabylo právní moci dne 21. června 2022 (skutky se staly dne 27. února 2019 a dne 9. září 2020), a (ii) rozhodnutím České obchodní inspekce, Inspektorátu Středočeského a Hlavního města Prahy ze dne 26. května 2022, č. j. [REDAKCE] ve znění rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 29. června 2022, č. j. [REDAKCE], které nabylo právní moci dne 29. června 2022 (skutek se stal dne 10. prosince 2018). Jelikož toto nelze zohlednit aplikací zásady absorpce ve smyslu ust. § 37 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 41 téhož zákona, když o přestupcích nemohlo být vedeno společné řízení, neboť k jejich projednání nebyl příslušný týž správní orgán (viz bod [4] tohoto rozhodnutí), přihlédl k tomuto správní orgán ve prospěch účastníka řízení jako k polehčující okolnosti.
- [93] Pokud se má správní orgán vyjádřit ve smyslu ust. § 37 písm. g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze činnosti účastníka řízení, pak lze konstatovat, že účastník řízení je subjekt, jehož podnikatelská činnost spočívá mj. ve zprostředkování činností ve prospěch držitele licence a spotřebitele, a to v obstarání příležitosti k uzavření, změně nebo zrušení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny/plynu mezi držitelem licence a zákazníkem, jakož i provádění přípravných jednání a prací směřujících k uvedené činnosti. Jestliže však lze v činnosti účastníka řízení vysledovat snahu o oklamání svých zákazníků a obohacení se na jejich úkor, nespátňuje v tom správní orgán povahu řádného a čestného provozování činnosti. I k tomu pak správní orgán přihlédl při stanovování výše pokuty.
- [94] Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.
- [95] Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.
- [96] Podle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobila plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

- [97] Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je podle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.
- [98] Trest v podobě pokuty lze ukládat nejen těm subjektům, které mají k jejímu okamžitému uhrazení dostatečné, volné finanční prostředky. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, dále vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a automaticky neznamená, že každá uložená pokuta by byla likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby.
- [99] Správní orgán se tedy také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.
- [100] Správnímu orgánu je známo, že na základě rozhodnutí jediného společníka ze dne 9. února 2021 byl účastník řízení zrušen s likvidací a k témuž dni vstoupil do likvidace. Do dnešního dne však účastník řízení nezanikl. Z „Přílohy k účetní uzávěrce ve zkráceném rozsahu za rok 2023“ (založeno ve sbírce listin pod sp. zn. [REDAKCE]) vyplývá, že účastník řízení nemá žádné zaměstnance, ani žádné pohledávky či závazky. Rozhodující předmět činnosti účastníka řízení je pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor.
- [101] Dne 13. března 2024 předložil účastník řízení správnímu orgánu Výkaz zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2023; Rozvaha a i předložený výkaz jsou také veřejně dostupné ve Sbírce listin účastníka řízení (značka [REDAKCE]). Z uvedených listin správní orgán zjistil, že účastník řízení dosáhl tržeb z prodeje výrobků a služeb ve výši [REDAKCE] Kč a výsledku hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž celková aktiva činí [REDAKCE] Kč a celková pasiva [REDAKCE] Kč.
- [102] Správní orgán poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. ledna 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-425, z něhož mj. vyplývá, že „pokuta sama o sobě nesmí mít likvidační důsledky. Ostatní závazky stěžovatele e) je proto možné zohlednit pouze do určité míry. Má-li stanovení přiměřené výše pokuty vést k dosažení účelu trestu z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pokud se pachatel dostal do závažných finančních problémů ještě před uložením pokuty v důsledku jiných okolností (ať již zaviněných nebo nezaviněných), je zřejmé, že bude pokutu pociťovat citelněji než subjekt, který není zatížen dluhy. Důsledkem předlužení pachatele však nemůže být automatická imunita vůči sankcím ukládaným v oblasti veřejného práva. Opačný závěr by zcela popřel účel trestu a narušil efektivitu prosazování práva hospodářské soutěže. Mohl by vést dokonce k absurdním důsledkům, kdy předlužený subjekt by se fakticky mohl chovat se na trhu libovolně a mohl by beztrestně páchat jakoukoliv protiprávní činnost, včetně té nejzávažnější. Takový závěr je třeba odmítnout.“
- [103] K výše uvedenému správní orgán konstatuje, že skutečnost, že účastník řízení vstoupil vlastním rozhodnutím do likvidace, sama o sobě neznamená, že by účastníku řízení nebyla proto uložena sankce adekvátní povaze a závažnosti jeho protiprávního jednání. Ekonomickou situaci účastníka řízení nehodnotí správní orgán jako natolik špatnou (účastník řízení není ve vysoké ztrátě, že by nebyl schopen splácet své závazky), spíše jako neměnnou, aby účastník řízení nemohl požádat například o rozložení pokuty do splátek a takto pokutu po částech uhradit (blíže v bodu [107] tohoto rozhodnutí).

- [104] Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, stanovil správní orgán účastníkovi řízení pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
- [105] Správní orgán k výši uložené pokuty dále uvádí, že uložená pokuta byla stanovena při samotné dolní hranici zákonného rozpětí pokuty a nelze tedy v tomto ohledu uvažovat o její nepřiměřenosti. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši naplňuje jak funkci preventivní, tak represivní, a současně není pro účastníka řízení likvidační.
- [106] S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.
- [107] Podle ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit posečkání úhrady daně (pokuty), popřípadě rozložení její úhrady na splátky.
- [108] Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o ochraně spotřebitele. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech; nikterak ani nevybočuje z rozhodovací praxe České obchodní inspekce zřejmě z vyžádaných rozhodnutí ohledně účastníka řízení.

VI. Náklady řízení

- [109] Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Vanda Míková
oprávněná úřední osoba
Oddělení sankčních řízení

Obdrží: společnost Energetické Aukce s.r.o. v likvidaci